

РЕШЕНИЕ

№ 6951

гр. София, 12.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 16.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **4651** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 12773 от 09.05.2013 година, по описа на Административен съд – София град, подадена СОФИЙСКА АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ, ЕИК[ЕИК], адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявана от П. И. К., срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/17.12.2012г., издаден от А. В. Е. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. град, офис Център, потвърден с Решение № 505/19.03.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика (ОДОП) - С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва изцяло ревизионния акт, като незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в производството по издаването му. Твърди, че ревизионното производство, спряно по надлежния ред, не е било възобновено съобразно изискванията на ДОПК, а доказателствата, въз основа на които е издаден РА, не са събрани по предвидения в ДОПК ред. Не излага конкретни съображения за незаконосъобразност на определените с акта задължения за осигурителни вноски. На основание на изложените аргументи е изразено искане за отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адвокат Т. поддържа жалбата и изразеното искане. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика - С., при ЦУ на НАП, редовно и своевременно уведомен, не изпраща представител и на ангажира становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1106962/15.06.2011г., изменена със Заповед № 1110975/21.09.2011г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Софийска адвокатска колегия за определяне на задълженията на работещите по трудови правоотношения лица за вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/, здравно осигуряване /ЗО/, допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/ - универсален пенсионен фонд /УПФ/, както и за фонд „Гарантирани вземания на работници и служители” /ГВРС/ за периодите от 01.01.2008г. до 31.12.2010г. Със Заповед № 1100844/11.10.2011г. на компетентния по възлагането орган по приходите ревизионното производство е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК, а именно по подадена молба на ревизираното лице - еднократно, за определен срок, но не повече от три месеца. Производството е възобновено със Заповед № 1206810-В/12.09.2012г., издадена от Р. Г. Я., изменена със ЗВР № 1206812/12.09.2012 г. на същия орган.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1206812/09.10.2012г. От страна на Софийска адвокатска колегия е подадена молба с вх. № 53-00-2573/01.11.2012г. по описа на ТД на НАП С. за удължаване на срока за подаване на възражение срещу издадения РД. С решение № 1201815/06.11.2012г. срокът за подаване на възражение е удължен с един месец - до 03.12.2012г. След изтичането и на този срок не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/17.12.2012г., издаден от А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган /З./ № К 1206812/12.10.2012г., издадена от органа, възложил ревизията.

РА № [ЕГН]/17.12.2012г., издаден от А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. е връчен на упълномощено от представляващия на Софийска адвокатска колегия лице на 28.12.2012г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП с жалба вх. № 94-П-15/11.01.2013г. на ТД на НАП – С.. В рамките на регламентирания в разпоредбата на чл. 155, ал. 1 срок, от страна на директора на дирекция ОДОП С. е издадено решение № 505/19.03.2013г., с което РА е потвърден. Според изложените от решаващия административен орган мотиви, процесният РА е издаден от компетентен орган по приходите, в кръга на неговите правомощия, в установените със закона срокове и предвидената в ДОПК форма, като не са налице основания за незаконосъобразност на РА.

Решение № 505/19.03.2013г. на директора на дирекция ОДОП – С. е връчено на упълномощено лице на 05.04.2013г. Жалба срещу потвърдения с решението РА № [ЕГН]/17.12.2012г. е подадена чрез административния орган на 19.04.2013г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и

от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № [ЕГН]/17.12.2012г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118 ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-1206812/12.10.2012г., издадена от органа възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 4 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на Заповед № РД-01-6/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С..

Видно от изложените в жалбата аргументи, както и от изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание на 16.10.2013г., от жалбоподателя не се излагат възражения по същество срещу констатациите, съдържащи се в ревизионния доклад и ревизионния акт, и послужили като основание за определените задължения за задължителни осигурителни вноски по фондовете ДОО, ДЗПО, ГВРС и НЗОК. Възраженията са, че в ревизионното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които опорочават издадения в резултат от това производство ревизионен акт и представляват самостоятелно основание за отмяна на същия.

Жалбоподателят твърди, че ревизионното производство, спряно по надлежния ред, не е било възобновено съобразно изискванията на ДОПК, посредством издаване на нарочна заповед за възобновяване, след изтичане на срока за спиране, посочен в заповед № 1100844/11.10.2011г., с която е спряно ревизионното производство.

Основанията за спиране на ревизионното производство са регламентирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. При наличието на основание по чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК преценката за спиране на ревизионното производство се прави от органа възложил ревизията. За периодите на спиране се спират и всички започнали да текат, но не изтекли още срокове. В този случай срокът спира да тече от деня на спиране на производството с издаването на заповед за спирането. За периодите на спиране, на основание параграф 2 от ДОПК, субсидиарно приложение намира и разпоредбата на чл. 54, ал. 3 от АПК, съгласно който при спиране на производството сроковете предвидени за издаване на административен акт - в случая срокът за извършване на ревизия и за издаване на ревизионния доклад и ревизионния акт, също спират да текат. Възобновяването на ревизионното производство става с изрична заповед на органа, възложил ревизията, която на основание чл. 35 от ДОПК не подлежи на обжалване.

В разглеждания случай е безспорно, че ревизионното производство е спряно, на основание чл. 34, ал.1, т. 4 от ДОПК, със заповед, издадена на 11.10.2011г., като е посочен и срок, до изтичането на който следва да се счита спряна ревизията – 10.01.2012г. Безспорно е, че на тази дата не е издадена заповед за възобновяване на ревизионното производство, а такава е издадена на 12.09.2012г. При тези данни съдът приема, че възобновяването е извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 35 от ДОПК, но това нарушение не е от категорията на съществените, тъй като не е довело до нарушаване на правото на лицето да участва в ревизионното производство и да

ангажира доказателства. В настоящия случай ревизираното лице Софийска адвокатска колегия е имало възможност да ангажира защитата си, след връчване на РД. Видно от събраните по преписката доказателства, на лицето е предоствена възможност да подаде възражение срещу съставения ревизионен доклад и е удължен срока за представяне на такова, но лицето не се възползвало от предоставената възможност. Доказателствата, на които се позовават ревизиращите органи при определяне на задълженията представляват проверените първични счетоводни документи, регистри, разплащателни ведомости, рекапитулации, подадени декларации обр. 1 и обр. 6, сключени трудови договори и депозирани уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, представени от Софийска адвокатска колегия в процеса на ревизия. Следователно, в производството по издаване на РА № [ЕГН]/17.12.2012г. не са допуснати нарушения, пречатстващи ревизираното лице да ангажира защитата си.

Заповедта, с която е възобновено ревизионното производство е връчена на представляващия Софийска адвокатска колегия П. К., видно от разписката. Независимо че в заповедта като представляващ колегията е посочена Н. Л. Ц., ревизираното лице – Софийска адвокатска колегия е индивидуализирано по несъмнен начин, чрез наименование и ЕИК. В тази връзка, неоснователни се явяват възраженията, изложени от процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание на 16.03.2013г., относно допуснатото процесуално нарушение при издаване на заповедта за възобновяване на производството. Посочването на името на лицето, което е представлявало САК преди П. К. може да се приеме за техническа грешка, която не влече след себе си последствия, доколкото заповедта е връчена редовно на представляващия САК, с което на ревизираното лице е предоставена възможност за участие в производството.

Ревизията е завършила в рамките на предвидения общо четири месечен срок. Когато е издадена заповедта за спиране на ревизионното производство на 11.10.2011г. до завършване на същото са оставали 13 дни, предвид определения със ЗВР № 1110975/21.09.2011г. срок за завършване – до 24.10.2011г. Ревизията е възобновена, считано от 12.09.2012г. и е определено, че следва да завърши до 25.09.2012г. Ревизионният доклад е издаден на 09.10.2012г. – в 14 дневния срок по чл. 117, ал.1 от ДОПК.

Съгласно чл. 119, ал. 3, т. 2 от ДОПК (редакция към ДВ, бр. 105/2005г., в сила към момента на издаване на оспорения ревизионен акт) прекратяване на производството е възможно едва след издаване на ревизионния доклад. То се извършва от компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите по чл. 119, ал. 3, т.2 от ДОПК, когато установяването на задължения или отговорности в конкретното производство е недопустимо. Неоснователно в тази връзка е изложеното в жалбата възражение, че не е имало възможност за продължаване на ревизионното производство, иницирано със ЗВР № 1106962/15.06.2011г., тъй като същото е било прекратено, поради невъзобновяването му. Не са налице данни за прекратяване на производството по реда на чл. 119, ал.3, т. 2 от ДОПК, не се и твърди за издаването на акт по този ред.

Предвид изложеното съдът приема, че не може да се обоснове извод, че издаденият в резултат от ревизионното производство акт е незаконосъобразен поради наличие на съществени процесуални нарушения на регламентираната в ДОПК процедура.

Ревизията е извършена посредством проверка на първичните счетоводни документи, регистри, разплащателни ведомости за изплатени възнаграждения на наети лица, рекапитулации, подадени декларации обр. 1 и обр. 6, сключени трудови договори и

подадени уведомления по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда /КТ/. По отношение на декларираните дължими здравноосигурителни вноски /ЗОВ/ и вноски за фонд ГВРС е констатирано, че от ревизираното лице са подавани декларации обр. 6, в които са отразени суми, които не отговарят на действително дължимите съгласно чл. 5, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Наредба Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Констатирано е, че за ревизираните периоди са подадени сгрешени данни за определени физически лица, а за периодите от м. 03.2009 г. до м. 12.2010 г. не е подавана информация за назначените лица в Оздравителен дом на САК - [населено място], обл. Б.. Относно дължимите осигурителни вноски за ДОО за 2009 г. и 2010 г. е установено, че същите са неправилно начислени и са внесени в по-нисък размер от дължимия. По този начин са нарушени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 от КСО. В обобщение с ревизионния акт са определени допълнително задължения за вноски за ДОО в общ размер на 15 591,62 лв., вноски за ДЗПО - УПФ в общ размер на 2 189,19 лв., вноски за фонд ГВРС в общ размер на 103,40 лв. и вноски за НЗОК в общ размер на 6 619,01 лв. Установени са и недължимо внесени суми, както следва: за ДОО - 2 906,85 лв., за ДЗПО - УПФ - 441,02 лв., за фонд ГВРС - 16,10 лв. и за НЗОК - 1 300,12 лв. След извършено прихващане на установените за възстановяване суми с изискуемите публични вземания са определени задължения за довносяне на задължителни осигурителни вноски, както следва: за ДОО - 12 684,77 лв., за ДЗПО - УПФ - 1 748,17 лв., за фонд ГВРС - 87,30 лв. и за НЗОК - 5 318,89 лв., като са начислени и лихви за просрочие в общ размер на 14 634,83 лв.

От страна на жалбоподателя не са изложени конкретни възражения срещу размера и основанието на определените задължения. Не са ангажирани и доказателства, които да удостоверяват данни, различни от констатираното в ревизионното производство. Предвид така изложеното съдът приема за законосъобразно определени посочените по-горе задължения за задължителни осигурителни вноски по фондовете ДОО, ДЗПО, ГВРС и НЗОК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, на СОФИЙСКА АДВОКАТСКА КОЛЕГИЯ срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/17.12.2012г., издаден от А. В. Е., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. град, офис Център, потвърден с Решение № 505/19.03.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика - С., при ЦУ на НАП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия:

